

**Veritates Christianæ Qvæ Modvm Exhibitent Benè Vivendi
Et Benè Moriendi**

Balde, Hendrik

Ipris, 1689

60. Cap. De alijs inferorum pænis.

Nutzungsbedingungen

[urn:nbn:de:hbz:466:1-56447](#)

incidentem, imo ne pulicis quidem morsum; quomodo ergo, qui ad eò teneres, æternæ tolerabis incendia? *Quis* poterit, inquit Propheta *Isaias* (a) habitare de vobis *cum igne devorante?* *Quis* habitabit ex vobis *cum ardoribus sempiternis?*

Alij, si lubet, insaniant; tu sapiens esto ac prudens, & præ omnibus cole ac castima virtutem, & quasi à facie colubri fuge peccatum, ut æternas aliquando pœnas evadas.

CAPVT LX.

De alijs inferorum pānis.

Tot fæda & gravè olentia post supremi judicij diem apud inferos erunt corpora, quot ibidem futuræ sunt animæ. Non aliter illa, quam purulenta emplastra inter se cohærebunt, & hæcum instar in vase se mutuò prement.

Fætor, qui ex illo damnatorum carcere emerget, erit intolerabilis. Corpus vel unicui ab inferis in terras adductum ad totius aëris corruptionem, omniumque piscium, avium, animantium, atque hominum interitum sufficeret, ait *S. Bonaventura.* (b)

(a) *Dicta salut. c. 39.*

Satiūs

Satius igitur est odoratui, ceterisque sensibus modò denegare, quidquid avidè, & contrà Dei leges æquissimas appetunt, quàm postmodùm horribilem illam perpetuò pati mephitim.

Modò & perpetuò immane quantum discrepant. Vox stultorum est: fruamur modò bonis, quæ sunt; vino pretioso, & unguentis nos impleamus, coronemus nos Rosis; genio, pravisque nostris propensionibus indulgeamus modò; cras enim moriemur, aut non nisi modico victuri sumus tempore.

At sapientum vox est, contristemur modò, ut postmodùm perpetuò lætemur; mundi vanitates deliciasque aspernemur modò, ut perpetuò postea suavissimis fruamur Cœli gaudijs; ploremus modò, ne brevi post tempore perpetuò plorare cogamur.

Damnatorum fletus tam erit copiosus, ut, si omnes vel unius dannati lachrymæ, quas totâ æternitate fundet, asservarentur & commiscerentur, mare quantumvis licet magnum essent confecturæ.

Satius igitur est, paucas hîc lachrymas fundere, quàm postmodùm apud inferos vastum lachrymarum oceanum. Satiùs est modò paululum dolere, quàm postea multum, & perpetuò.

Temporalia

Temporalia gaudia futurorum semina sum dolorum inquit Magnus Guigo. (a)

Hoc altè menti imprime, & scito ad amante duriorem esse, si his considerationibus non commovearis, si fædis voluptatibus, alijsque virtijs immersus hærere pergas, aut nisi indefesso studio virtutem colere incipias.

CAPUT LXI.

De aeternitate pænarum apud inferos.

Nemo in hac vitâ crebras & graves perferre valet pænas, easque diuturnas.

Apud inferos autem & plurimos & atrocissimos damnati perferunt cruciatus, non tantùm diù, sed æternū duratores.

Dives Epulo à mille sexcentis, & amplius annis tartareo inclusus specu luget, ingemiscit ac plorat; suis tamen tot ferventissimis suspirijs ne vél unam aquæ guttam sibi haetenus potuit impetrare. Ne tantillum quidem, tanto temporis intervallo, inter tot gemitus & tot ærumnas, quam misera isthæc & infelix est vivendi ratio? quam luctuosa facies?

Mille sexcenti, & amplius sunt anni.
(a) *De tranquill. c. 4* quibus